

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Franciscum Barberinum S. R. E. Cardinalem, Episcopum Ostiensem,
Cùm in insula Creta esset à nostris improspere pugnatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Jam turpem, trans Bactra, fugam parat hostis, & omnis
 Ad nomen trepidat barbara terra tuum.
 Te multum ut timeat, non tam tamen illa timebit,
 Altera pars orbis quàm melioris amat.

A D

CLEMENTEM IX. P. M.

In funere Thomæ Rospigliosi.

Roma gemit, vellenque comam velut orba parente,
 Cum Thoma queritur spes obiisse suas.
 Nos animam egregiam lacrimis, ac thure piamus:
 Dum mors Exquilias polluit atra nives.
 Tu nihil hæc, veluti tua sint, non publica, sentis
 Damna: nec ad tristes ingemis inferias.
 Lumina (credo equidem) stillarent victa: sed illa
 Exhaustis lacrimis Creta redempta tuis.

A D

FRANCISCUM BARBERINUM
 S. R. E. CARDINALEM,
 EPISCOPUM OSTIENSEM,

*Cum in insula Creta esset à nostris
 improsperè pugnatum.*

Eheu furori cedere barbaro
 Coacta virtus! Occidit, occidit

K 5

In

Inviſta pubes: Galliaëque
Flos canibus data præda Turcis.
Jam Creta ferro diruta & ignibus
Procumbit. Illam tendere ſupplices
Jam penè palmas huc volentem
Odryſiæ prohibent catenæ.
Quo læta tollit cornua nuntio
Carthago, avitis effera cladibus,
Torvoque jam pridem tuetur
Italiam, Tiberimque vultu.
Videre noſtris jam videor truciſ,
Victum per æquor, vela Propontidis
Lunata, & Afrorum cruentas
Litoribus volitare puppes.
Non jam latronum more; ſed (heu pudor!)
Latè paventis nunc dominas maris,
Diram ferentes imparatæ
Urbibus Auſoniæ ruinam.
Fruſtra Garumnâ miſit ab ultimo
Clasſem & cohortes non timidus móri,
Mori ipſe promptus pro ſalute,
Pro Latiis Ludovicus aris.
Nil Italorum fortia pectora,
Nil præpotens Germania, claſſico
Excita Clementis per omnem
Heſperiam rapientis arma
Juvere: ab ipſo nil lacrimæ, nihil
Clemente fuſæ ſuppliciter preces,
Quibus Tonantis sæpe telum
Excudit è manibus triſulcum.
Non miles armis degener, aut Ducum
Culpandus error. Ipſe juvat Scythas,

Et tradit invisam Gelonæ,
Progeniem Deus ultor hastæ.
Hic barbarorum spicula dirigens,
Dat nostra ventis irrita: hic æthera
Infestat, Ægæasque nostrum
Armat in exitium procellas.
Illum exuentis frena licentiæ,
Luxusque pravi crimina, & ædium
Movere sacrarum querelæ.
Ipsa quidem simulacra, & ævo
Collapsa Divûm templa refecimus,
Astro tegentes marmore: sed tamen
Ut nomen, exclusis, profanum
Fronte ferant, titulumque, Divis.
Non thura desunt mascula, non apes
Præbere cessant lumen Hymettiæ:
Gemmâque collucent, & auro
Pallia cum pateris, Eöo.
Sed non probandis moribus inquinat
Aras Juventus: nec timet hostiam
Intonsus atrectare Diam
Sacrilegis manibus Sacerdos.
Et quas piorum prisca fides Patrum
Assueta duram pauperiem pati,
Famem inter & cædes paravit
Divitias, malefuada sæpe
Libido perdit. Te pia jugiter
Juvante bella, tecta que pauperum,
Francisce: semotamque Goam,
Quas & inops rigat Ister oras,
Cui nostra Patres si similes duos
Ætas tulisset, Romulea in toga;

Versis

Verfis videremus superbam
Flere Afiam Libyamque fatis.
Tu fata curas publica : tu viros
Ictu immerentes quos premit aspero
Fortuna , plebciusque livor ,
Erigis , exulibusque dextram
Musis fidelem porrigis , & lare
Foves benigno : tu Latio decus
Priscum reducis : tu sepulcro
Docta rapis monumenta Graiûm ,
Adeptus artes , queis stetit Itala
Hucusque gentis gloria , quas novâ
Urbanus auxit luce Princeps
Pieridum , columenque rerum :
Dircæa cujus barbitos admonet
Silere nostram : barbitos inclyta
Quæ sacra personabat alto
Par animo , Imperioque major.